

der var ikke nogen som helst Urimelighed i, at de rige, selv de allerrigeste, fik Andel deri. Det ærede Medlem nævnedes bestemte Navne, der skulde være Udtryk for de rigeste, de højst stillede i Landet, og sagde, at selvfølgelig skulde de ogsaa have Del i Prisnedsættelsen. Det ærede Medlem tilføjede: Hvis det samtidig blev ordnet saaledes, at disse Mænd gennem forøget Beskatning kom til at tage Del i Byrderne, forekommer det mig, at der ikke er noget som helst at indvende mod dette Princip. Dette Princip var, at Foranstaltningerne skulde være almengyldige og komme alle til gode. Og det forholder sig ikke saaledes, som det ærede Medlem nylig sagde, at Maksimalprisen var ham i Vejen. Nej, han fremhævede udtrykkelig ved Finanslovens første Behandling, at nu var Maksimalprisspørgsmaalet ikke længere ham og Regeringen imellem. Han gjorde udtrykkelig opmærksom paa — og det skulde naturligvis ogsaa tjene hans Standpunkt —, at Maksimalpriserne nu ikke længere virkede paa en generende Maade; Rug- og Hvedemaksimalprisen havde overhovedet ingen Betydning mere, fordi man var i Stand til at købe baade Rug og Hvede i det frie Marked til Priser, der laa under Maksimalprisen. Og saa, sagde det ærede Medlem, er der kun Flæskemaksimalprisen tilbage, og den reducerede han til kun at være en lille Uoverensstemmelse paa 10 Øre, Slagterierne vilde vedstaa deres oprindelige Tilbud, og der var saa kun Tale om den lille Uoverensstemmelse paa de 10 Øre. Det ærede Medlem endte med at sige: „Saa bliver der os ikke meget imellem“. Maksimalpris-Agitationen var bragt til en Afslutning, og det ærede Medlem mente at kunne afslutte det, der var sket, paa den Maade, at han i det hele og store havde faaet Ret i sine Betragtninger, nu kunde han finde sig til Rette deri, og nu skulde der tages fat paa Foranstaltninger, hvor Stat og Kommune i Fællesskab skulde bære Omkostningerne. Det ærede Medlem endte sine Bemærkninger med Ønsket om, at man snarest muligt vilde sørge for en Regulering af Priserne ved Tilskud fra Stat og Kommune.

Det var det ærede Medlems Standpunkt i Oktober. Men nu har det ærede Medlem et helt andet Standpunkt. Det ærede Medlem var sit Partis Ordfører ved dette Lovforslags første Behandling, og allerede da mærkede man, at han stillede sig paa et noget andet Standpunkt. Nu var der jo bestemte Forslag at tage Standpunkt til, men det, der særlig

interesserede det ærede Medlem, var Forslaget om, at fattige Børn fik nærende Mad i Vintermaanederne, de egentlige Dyrtidsforanstaltninger stilledes i Baggrunden for dette Hovedspørgsmaal. Og det har heller ikke være kendeligt senere, at det ærede Medlem har været særlig ivrig for at faa Stat og Kommuner stærkere engageret med Prisreguleringen. Nu foreligger Lovforslaget til anden Behandling, og det ærede Medlem for Horsens Landkreds er ikke længere Venstres Ordfører. Han var det, saa længe Agitationen stod paa, men nu, da den saglige Forhandling skal føres, er det ærede Medlem ikke tilstrækkelig som Venstres Ordfører, nu optræder et andet Medlem paa Venstres og formentlig ogsaa paa det ærede Medlems Vegne, og det Standpunkt, Venstre nu indtager, er, som jeg allerede har nævnt, ikke det Standpunkt, som det ærede Medlem tidligere har forfægtet. Ved at læse efter i Betænkningen ser man, at Standpunktet nu er det istik modsatte. Og dette Standpunkt maa ogsaa være det ærede Medlems Standpunkt, thi det ærede Medlem har jo sat sit Navn under Betænkningen, har ikke taget Afstand derfra, har ingen Reservation gjort, og han hæfter altsaa for Betænkningen. Det ærede Medlem siger i Betænkningen: „Derimod kan Mindretallet ikke gaa med til, at der af Statskassen ydes Tilskud til Dækning af Udgifterne ved Foranstaltninger, der gaar ud paa at nedsætte Priserne paa visse Levnedsmidler og Brændsel, eller Udgifter til andre Formaal, for saa vidt saadanne Foranstaltninger er beregnede paa ogsaa at komme de formuende eller mere bemidlede iblandt Kommunernes Beboere til gode.“ Dette Standpunkt er jo stik modsat af det, som det ærede Medlem saa stærkt fremholdt ved Finanslovens første Behandling.

Det ærede Medlem sagde i sin korte Bemærkning for lidt siden, at det var ikke lykkedes ham at vinde nogen Tilslutning for sit Standpunkt hverken hos Socialdemokratiet eller de Radikale. Jeg ved ikke, i hvor høj Grad det ærede Medlem har spurgt andre Partier, men han har ikke spurgt Socialdemokratiet om nogen Tilslutning til sit Standpunkt. Jeg røber ikke nogen Hemmelighed, som ikke maa røbes, ved at sige, at Socialdemokraterne netop har fremhævet det ærede Medlems Standpunkt i Udvalget, men ikke har fundet Tilslutning dertil fra Venstres Side. Dette er Sagen. Og det ligger da ogsaa i selve det Standpunkt, som Venstre nu har taget, at Socialdemokratiet ikke hos Venstre kunde faa nogen Tilslutning til sit Standpunkt,